

ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) har draget dette Forhold frem, og det maatte Mindretallet (Sad) have godtgjort for at kunne tage det Standpunkt, det har taget; thi jeg kan dog ikke tro, at Mindretallet gaar ud fra, at det skal være Regel, at vi her udlevere Folk, naar en eller anden Privatmand eller en offentlig Myndighed føler sig krænket ved Udtalelser, der ere saaldne her. Hvis det skulde være Regel, saa forstaaer jeg slet ikke, hvad den hele Bestemmelse i Grundloven skulde have at betyde. Det ærede Medlem sagde heller ikke udtrykkelig, at han opfattede Sagen saaledes, og jeg antager derfor, at det, der skiller ham fra os, egentlig kun er dette, at han i dette Tilfælde har en noget anden Opfattelse end vi af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) behøvede at tage med under Sagen. Men derom bliver det Tingets Sag at domme ved sin Afstemning. Det ærede Medlem sagde, at Skomager Heegaard kunde ikke faae nogen Dpreisning over det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, naar han vandt sin Sag mod Skomagersvendenes Formand. Men det er jo aldeles ikke det, hvorpaa det kommer an, om Hr. Heegaard kan faae en Dpreisning over et Medlem i denne Sal. Det, som forekommer mig at maatte være Hr. Heegaard om at gjøre er, at den Udtalelse, at han har brudt sit Vresord, kjendes død og magtesløs. Naar det er slet, maa det, forekommer det mig, være Hr. Heegaard aldeles ligegyldigt, om han faar Hævn over en eller anden Person, over et eller andet Medlem i denne Sal, thi om Andet end Hævn over en Rigsdagsmand vil der her ikke være Spørgsmaal. Naar Hr. Heegaard staar ren i den Sag, han fører med Skomagersvendenes Formand, vil, som jeg før erklærede, hele den Betragtning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds gjorde gjældende paa det Punkt, være bortfalden, og saa ser jeg, som sagt, ikke, at Hr. Heegaard har en anden Interesse i at faae dette ærede Medlem dragen frem, end at han muligt derved kunde fortrædige ham gennem Sagsanlægget. I det andet Tilfælde med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Wingel), siger det ærede Mindretal, at det ikke er nogen theoretisk Underjøgelse, det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds havde anstillet. Nei, det har jeg virkelig heller ikke paastaet. Jeg sagde før, at det var et Stemningsudbrud. Det ærede Medlem udtalte sin Opfattelse af Skruetrækkeriets moralske Tilstedelighed eller Utilstedelighed. Det

jøgelse, men naar det ærede Mindretal siger, at det kan ikke opfattes anderledes end som rettet mod de 37, maa jeg dog gjøre det ærede Mindretal opmærksom paa, at naar vi nu i Udvalget have siddet og undersøgt denne Sag, og Flertallet — hele Udvalget undtagen han — er kommen til det Resultat, at Udtalelsen ikke er rettet mod de 37, er det noget dristigt af det ærede Medlem at sige, at den ikke kan opfattes anderledes, thi vi have efter vort bedste Skjøn ikke kunnet opfatte den anderledes, end at den ikke særlig var rettet imod dem. — Det ærede Medlem siger, at der i denne Udtalelse maa være animus injuriandi. Ja, men der forekommer det mig, han skylder Bevis for, at det ærede Medlem gennem denne Udtalelse har havt i Sinde at injuriere disse Personer. Det ser jeg ikke med nogenjombestemt Nødvendighed fremgaar deraf. Tværtimod, som jeg før uviklede, har det ærede Medlem blot udtalt sig i Almindelighed om sin Opfattelse af Skruetrækkeriet. Men, siger saa det ærede Mindretal, saa vil det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds jo faae en eklatant Dpreisning, hvis denne Sag kommer til Domstolene, og det viser sig, at der ingen Grund har været til at anlægge Sag imod ham. Det forekommer mig imidlertid at være en temmelig uærdig Komædie, Tinget saa vilde spille, hvis vi før at give det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds Anledning til at faae en saadan „eklatant Dpreisning“, lod en Sag, der hører hjemme under Tingets Forum, gaa fra os og over til Domstolene, for der at forfølges under 37 forskjellige Sager. Det kan overhovedet, forekommer det mig, ikke være vor Opværelse her i Tinget at lade disse Spørgsmaal paadømme af Domstolene. Som jeg før viste, har Grundloven jo gjort Tinget til Dommer i disse Sager først, og kun — det synes mig klart at fremgaa — i Undtagelsestilfælde tilladt, at det kan komme ind under de juridiske Domstole. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halkier) skal jeg ikke følge vidtløstigt paa alle hans Bete. Hverken skal jeg komme ind paa hans Betragtninger om den almindelige Valgret eller paa, hvad der foregaar i Ørkenen eller paa det vide Hav. Jeg tror, det vilde føre os temmelig langt udenfor denne Sag. Men det ærede Medlem gjorde den Opfattelse gjældende, at alle saadanne Sager kunne kun retfærdigt afgjøres ved Domstolene, og han føiede til, at i ethvert civiliseret Land vare Domstolene de eneste, der kunde træffe en retfærdig Afgjørelse af disse Forhold. Jeg vil da gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i følgende Lande er